

Manel Nadal, Lluís Sais i Jordi Follia, en l'acte que es va fer al Mundial de la Bisbal sobre la variant. / EUDALD PICAS

la crònica

Una decisió política

ORIOL MAS / La Bisbal d'Empordà

● La decisió sobre el traçat de la variant de la Bisbal serà estrictament política. La diversitat d'arguments, interessos, informes i opinions que hi ha no deixa gaires més opcions. El conseller Joaquim Nadal ja va assumir personalment la responsabilitat sobre això, però sigui per la complexitat de l'obra o per les repercussions de la decisió, el termini previst inicialment de finals d'aquest any ell mateix el va posposar al primer trimestre de l'any que ve. I tot plegat arriba ja amb un any de retard.

Tècnicament, pocs discuteixen que l'opció nord és la millor. Més simple, recta, curta i barata. És la que defensa la Cambra de Comerç. Claudi Racionero és tècnic i un dels socis de l'empresa d'assessoria ambiental Ecafir. Fins ara havien fet tots els estudis d'impacte ambiental dels projectes de la variant, però en aquest últim s'han quedat fora per motius econòmics de l'oferta, segons Racionero. Per ell, la variant de la Bisbal és un dels casos més clars tècnicament: «Un estudi d'aquestes característiques ha de tenir quatre apartats, el tècnic, el funcional, l'econòmic i el mediambiental. I en aquest cas, en tots és millor l'opció nord que la sud.» De fet, malgrat que explícita-

ment l'estudi ambiental del projecte actual no es mulla, si s'analitza punt per punt s'arriba a la mateixa conclusió. El director general de Carreteres, Jordi Follia, fill de Sant Sadurní de l'Heura, va centrar el seu treball de final de carrera en la defensa de l'opció nord. I Follia ja ocupava el càrrec quan el 2002 la Generalitat va treure a exposició pública només el traçat nord de la variant.

Altres criteris, però, no són tan clars com els tècnics. Sobretot els urbanístics. La construcció d'una gran infraestructura tendeix a provocar, tard i d'hora, la creació de polígons o zones residencials al seu voltant. I la variant pel nord podria obrir el meló en un espai que fins ara s'ha mantingut gairebé verge d'edificacions. A la banda sud, en canvi, hi ha un medi molt més antròpic, des de sempre i en particular els últims anys, amb l'obertura de la ronda sud. Si la carretera ha de servir també per generar riquesa, aquí el meló ja està obert.

Pel que fa a la identitat territorial, els partidaris de les dues opcions podrien esgrimir aquest argument, perquè tant les Gavarres com la plana agrícola són valors inequívocs de l'Empordà. En aquest punt, però, és on el pes de la

Bisbal pot ajudar a fer caure la balança. Des de la variant sud no es perd la ciutat de vista, mentre que des de la nord, queda amagada darrere el puig de Sant Ramon.

Ara la decisió quedarà més que mai en mans del conseller Nadal. L'estiu del 2007, Nadal va apostar clarament i explícitament per l'opció sud, si bé quan va presentar l'estiu passat el projecte va prometre equidistància, escoltar tothom, i decidir en conseqüència. Històricament, però, l'opció sud ha sigut la que ha defensat el PSC, amb l'exalcalde de la Bisbal Ramon Romaguera i els germans Nadal al capdavant. I també l'Ajuntament de la Bisbal, tot i l'arribada el 2007 de Lluís Sais, d'ERC, que no es definia obertament però que apuntava preferències per l'opció nord. Això podria haver desembocat en un tomb radical de la situació, perquè l'Ajuntament de la Bisbal ha sigut l'únic de la zona que ha defensat el traçat sud. La majoria local de PSC i CiU en aquest tema, i el trencament i posterior restabliment del pacte entre ERC i CiU van apagar qualsevol possibilitat de canvi, i qui sap si d'incendi.

Per tot plegat, i per la diversitat d'arguments, interessos, informes i opinions, al final, es tracta purament d'una decisió política.